

ARBETARE I ALLA LÄNDER, FÖRENA ER!

RiktpunKt

NUMMER 7 ÅRGÅNG 22 SEPTEMBER 2012 ORGAN FÖR SVERIGES KOMMUNISTISKA PARTI

FÖR EN FOLKRÖRELSE MOT PRIVATISERING

Nordiska fredssamtal i Degerfors

Valet av konferensplats i Värmland, det vill säga nära gränsen mellan Sverige och Norge, förklaras delvis i inbjudan till fredssamtalen...

SIDA 8

Nordiskt sommarläger 2012

Det sjunde nordiska sommarlägret anordnades i danska Gedser från den 7 till den 14 juli.

SIDA 12

*Den ideologiska vilseneheten har idag lätt
in arbetarrörelsen på en pseudo... »* SIDA 3

Riktpunkt

Organ för SKP Sveriges Kommunistiska Parti

Ansvarig utgivare Gun Isaxon

ISSN ISSN 1102-7010

Epost riktpunkt@skp.se

Postadress Flyghamnsgatan 1
128 35 Skarpnäck

Besöksadress Flyghamnsgatan 1

Telefon 08-735 86 40

Prenumeration helår 200:-, kvartal 50:-, utland
350:-

Lösnummer 20:-

Plusgiro 421 53 84-1

Bankgiro 636-7080

Webb www.riktpunkt.nu

För obeställt material ansvaras ej.

Citera oss gärna, men ange källan.

Innehåll RIKTPUNKT NR 7 2012

Ledare	3
Även skolan har blivit en handelsvara	4
Privata apotek, valfrihet och EU:s politik	5
En lektion i hur man krossar ett statligt bolag	6
Välfärd! För vem? Almedalsveckan	7
Nordiska fredssamtal i Degerfors	8
Förbjud bemanningsföretagen	9
Tillbaka till framtiden	10
När ingen bryr sig måste andra agera	11
Nordiskt sommarläger 2012	12
Två deltagare med vitt skilda bakgrunder	13
Vapenskrammel i Korea	14
Kampfonden	15

För kommunism - mot historieförfälskning

Den 23 augusti hölls en internationell minnesdag, i Sverige arrangerad av organisationen Upplysning om kommunismen (UOK), en organisation som är knuten till Svenskt Näringslivs tankesmedja Timbro, för att lyfta upp det som kallas kommunismens, nazismens och andra totalitära ideologiers brott. På förra årets s.k. minnesdag deltog först och främst de borgerliga partierna med sina olika partiorganisationer som

t.ex. SILC men också representanter från internationella intresseorganisationer som Reportrar utan gränser, en organisation som parasiterar på Läkare utan gränser goda rykte genom att anta ett snarligt namn i syfte att ge tyngd åt sin kritik mot de länder som ofta för en progressiv politik eller strävar efter ett visst nationellt oberoende.

Att koppla samman fascismen med kommunismen har blivit alltmer populärt och

alla som opponerar sig mot ett dylikt skamgrepp brännmärks i bästa fall som diktaturkramare. Denna koppling görs för att misstänkliggöra allt som är progressivt och i dagens läge där kapitalismens kris skapar massarbetslöshet, bostadsvräkningar och t.o.m. svält blir en sådan historieberövning alltmer viktig. Men den har ytterligare ett syfte, nämligen att tvätta händerna rena från blod. De borgerliga partierna runt om i världen har alltid stött de fascistiska diktaturer som uppstått eftersom de är en produkt av kapitalet i kris och en antagonist mot en allt starkare arbetarrörelse som måste krossas. Pinochet, apartheid och dödsskvadroner i Guatemala är exempel på de borgerliga partiernas samarbetspartners för att inte tala om deras vurmande för den europeiska militarismen och revanschismen som ledde till andra världskriget.

Att partier som stödjer Israels mördande av palestinier, bombningar och ockupation av Libyen, Irak och Afghanistan samt total övervakning av sina medborgare ska tala om grundläggande demokratiska rättigheter ter sig enbart löjligt och bisarrt.

Partistyrelsen
2012-08-23

"Allt tal om "harmoni" mellan kapital och arbete är nonsens. I det kapitalistiska samhället är sådan harmoni inte möjlig därför att vad som är bra för den ena klassen är dåligt för den andra och tvärtom." - Från boken Socialismens ABC.

En fråga om makt

”Vilka medel begagnar överheten för att hålla underklassen under sig? Lögn, bedrägeri, vidskepelse, stående arméer och fångelser. Lögn kallas ”eviga sanningar”, bedrägeri för ”folkets väl”, vidskepelse ”Guds ord”, stående arméerna för ”fosterlandets försvar”, fångelserna ”förbättringsanstalter”. Styrelsen är den som håller underklassen i styr. Och ändå säger underklassen: Men man måste ju ha en styrelse. Och när man har en styrelse måste man ju lyda den? Vilka äro överklassens huvudlögnar? Religion, Politik, Lagar, Vetenskaper, Konst och Moral. Alla dessa saker hava utvecklats sig av mer eller mindre artificiella behov, men i det hela under överklassens kontroll och i syfte att gagna och stadfästa dess makt.”

Så beskrev August Strindberg situationen i ”Liten katekes för underklassen”, 1913. I dag kallar vi inte klasserna för underklass och överklass, nu står kampen mellan kapitalister i alla dess former: finanskapital, monopolkapital, dess statsmonopolistiska förgreningar och arbetarklassen. På Strindbergs tid var arbetarklassen en minoritet, i dag utgör den en förkrossande majoritet, men ägande och maktförhållanden är snarlika. Marknadskrafterna har stärkt sin ställning och den ideologiska vilshenheten i arbetarrörelsen är i dag tydlig. Inte minst LO har förlorat sin självklara plats i centrum för den svenska samhällsutvecklingen vilket är tydligt i synen på EU och

den ”svenska välfärden”. I synen på EU har man låtit sig klavbindas till den tidigare socialdemokratiska finansministerns Kjell-Olof Fälts nyliberala propäer som även har inneburit överlämnandet av den med skattemedel finansierade gemensamma sektorn till kapitalisterna.

Under 1990-talet var välfärdsstaten och den gemensamma sektorn hårt attackerad. Avregleringen av kreditmarknaden, inflationsbekämpning och en fast växelkurs ledde till akuta problem för den svenska ekonomin. Sverige drabbades av massarbetslöshet. Det ledde till stora problem för den offentliga sektorn och den gemensamma välfärden som bygger på att i stort sett alla arbetar och betalar skatt.

I den kapitalistiska krisens spår blev det möjligt att sänka sjukförsäkringen, föräldraförsäkringen, arbetslöshetsersättningen och pensionerna. Kommunerna skar ner på vård, skola och omsorg. Antalet socialbidragstagare ökade kraftigt. Patientavgifterna höjdes och kommunerna prövade olika former för privatiseringar av skola, vård och omsorg. Allt för att spara pengar.

Den borgerliga politiken såg krisen som en möjlighet att stärka de redan starka. Den drev under stridsropet ”ökad valfrihet” på mot privatiseringar, avreglering, ”val i välfärden”, sänkta skatter och sänkta statliga utgifter genom att skära i välfärden. De skapade under nittiotalet en jordmån för vinstdrivna företag på alla områden inom den gemensamma sektorn.

I arbetarrörelsen medförde den nyliberala politiken ideologisk förvirring som innebar att socialdemokraterna och vänsterpartiet tävlade med de borgerliga i kommuner och landsting om att genomföra privatiseringar av vår gemensamma sektor. Även i riksdagen biföll socialdemokrater och vänsterpartister utförsäljningar och bolagiseringar av våra gemensamma tillgångar.

Den ideologiska vilshenheten har idag lett in arbetarrörelsen på en pseudodebatt där man diskuterar vinster i välfärden. Med privatisering av verksamheterna i välfärden följer inte bara ekonomiska frågor om vinster och hur välfärden ska fördelas och finansieras. Valet av vem som äger, förvaltar och driver verksamheterna är avgörande för maktfördelningen i samhället, mellan arbete och

kapital.

Utän att gå in på allt för djuplodande marxistiska analyser kan vi konstatera att vinst är avkastning på satsat kapital. Om privata kapitalister skall förväntas investera pengar, måste de också få ta ut vinst. Annars blir det inga privata investeringar alls. Så långt är det enkelt. Men om man nu vill ha privata alternativ, hur skall man då förbjuda vinsterna?

Vi kommunister låter oss inte förvirras, dessa övertagare av vår gemensamma egendom och välfärd är egentligen inga kapitalister i traditionell mening, de investerar inte en krona i någon verksamhet, de tillägnas vår gemensamma egendom av den politiska byråkratin mot löfte om att driva verksamheten vidare för ett antal kronor som framförhandlas med byråkraterna i stil med gamla tiders fattigvårdsauktioner. Att kalla dem riskkapitalister är förmodligen ett sätt att försöka legitimeras den ideologiska förvirringen och den politiska opportunisten. En del och i synnerhet högern försvarar vinsterna med att det behövs för att utveckla verksamheten, därför kan man inte förbjuda vinster, men vad man glömmer är att utveckling av verksamheten är avdragsgill och inskränker inte på vinsten, vinsten kommer efter avdragsgilla kostnader.

Alltför många har fastnat i debatten om vinsterna och deras storlek och har därmed hamnat långt ifrån vad den egentligen borde handla om, makten över vår gemensamma sektor och den generella välfärden. Om det privata kapitalet sörjer för människors behov ger det en maktförskjutning mellan arbetarklassen och kapitalägarna.

På ett ganska slugt sätt talar partiordförande Sjöstedt (V) i Almedalen om V:s syn på profiten inom vård och skola. Det är inte bara socialister som är emot profit inom den omtalade välfärdssektorn, också borgerliga opponenter finns. Därför är kravet om icke profit inom vår gemensamma sektor inte ”socialistiskt betungande” utan en borgerlig tanke. Det är privatiseringen som är problemet och inte eventuell profit. Ägandefrågan har alltid varit skiljelinjen mellan kommunister och borgerliga.

Sveriges Kommunistiska Parti har därför beslutat sig för att stödja och bidra till en folkrörelse mot privatiseringarna i kommunal och statlig sektor. Kampen mot privatiseringarna och det följande barbariet måste stoppas genom politisk kamp, och ägande frågan måste ställa på sin spets, allt annat är att skapa illusioner.

Även skolan har blivit en handelsvara

Att vi lever i en tid av privatiseringshysteri kan ha undgått få. Skolväsendet är inget undantag. I ropet om valfrihet ökar antalet friskolor. Friskolereformen infördes 1992 av den borgerliga regeringen som den tidigare socialdemokratiska regeringen grundlade genom kommunaliseringen av skolorna 1989. 1995 var 10 % av gymnasieskolorna friskolor och för grundskolorna var siffran 5 % samma år. I år är siffrorna 50 % för gymnasier och 16 % för grundskolor. I konkreta siffror innebär det följande: Sedan mitten av 1990-talet har antalet fristående grundskolor ökat från drygt 200 till över 750 stycken. Antalet fristående gymnasieskolor har gått från 70 till nästan 500 stycken.

Vad är motivet för att starta en friskola? Stämmer det att friskolorna startas av missnöjda lärare eller föräldrar som saknar närhet till skolan? Sådana exempel finns det säkert, men dock bara ett fåtal. Andelen friskolor som bedrivs av en ideell förening är drygt 10 %. Övriga drivs som någon form av bolag eller stiftelse där aktiebolag är den överlägset vanligaste ägandeformen. Över 50 % av friskolorna drivs som aktiebolag. Av de friskolor som bedrivs av ideella föreningar utgör de religiösa en betydande del. De flesta religiösa friskolorna har en kristen profil. Myten om de muslimska friskolorna som inte minst Sverigedemokraterna för ut är falsk. Det fanns för ett par år sedan åtta muslimska friskolor samtidigt som det fanns 49 kristna, siffrorna idag är ungefär desamma. Övriga har annan religiös inriktning eller något liknande hokusfokus som grund. Ibland får vi höra att man startar friskolor för

att kunna erbjuda annan pedagogik. Att detta skulle ligga till grund är också ett falskt påstående. En kraftig minoritet av friskolorna bedrivs med pedagogik som är annorlunda än de kommunala skolornas.

de fyra största friskolekoncernerna. Där är lärartätheten endast 5,6–5,9. Genom ett färre antal lärare sparas friskolorna pengar. Undersökningar visar också att på de praktiska programmen på gymnasiesko-

måste ta ansvar för våra barns och ungdomars utbildning. Genom att plocka russionen ur kakan, att på friskolorna ha de mest studiemotiverade eleverna dränerar man de kommunala skolorna på resurser. Studiemotiverade elever behövs i den kommunala skolan för att där, direkt eller indirekt, hjälpa sina klasskamrater. Så har undervisningen tidigare bedrivits i Sverige. På 1960-talet ändrade övergången till 9-årig statlig enhetsskola på ungdomarnas klassuppdelning i folkskole- och gymnasielinjer. Undersökningar om elevernas studieresultat idag visar att den nya utvecklingen inte är framgångsrik.

Lärarlönerna är allt för låga och friskolorna har därför lättare att kunna erbjuda förmåner till lärare. På så vis kommer friskolorna att dränera de kommunala skolorna inte bara på studiemotiverade elever utan också behöriga lärare. Detta är en möjlig utveckling, hittills visar undersökningar emellertid att andelen behöriga lärare är lägre inom friskolorna än i de kommunala.

Att vissa elever kräver mer resurser är inget nytt, så har det alltid varit. Dessa elever hamnar i regel alltid i de kommunala skolorna och skolpengen fördelas utifrån antal elever och inte enligt de resurser eleverna verkligen behöver för att klara sin skolgång med goda resultat.

Vi kommunister är inte bara motståndare till friskolereformen och kräver att den ska rivas upp. Vi har också länge drivit frågan om en upprustning av den kommunala skolan och större satsningar på den offentliga sektorn. Exempelvis måste lärartätheten öka genom mindre klasser. En förutsättning för en god utbildning åt alla är att staten åter övertar ansvaret för skolan som det var på den tiden då skolan i Sverige var en av de mest framgångsrika i världen.

Håkan Jönsson

Allmänt sett sjunker kunskapsnivåerna bland eleverna i internationella jämförelser. För det försämrade resultatet svarar inte friskolornas elever, snarare tvärtom, elever vid friskolor har i regel bättre betyg än vid de kommunala skolornas. Studier visar att detta beror på det så kallade positiva elevunderlaget. Med detta menas att man på friskolor har en större andel studiemotiverade elever än i de kommunala skolorna. Samma studier visar att 54 % av elevernas föräldrar i friskolorna har eftergymnasial utbildning, motsvarande siffra i den kommunala skolan är 40 %.

Friskolorna finansieras liksom den kommunala skolan via skolpengen. Man räknar ut vad en elev kostar i genomsnitt och den summan betalas ut till skolorna. Friskolorna tjänar bland annat på minskad lärartäthet. De kommunala skolorna har i snitt en lärartäthet på 7,9 lärare på 100 elever. Motsvarande siffra inom friskolorna är 6,7. Studierna som dessa siffror är tagna ur har särskilt granskat

lorna är andel tid som läggs ut på praktik större än vid de kommunala yrkesinriktade programmen. På så vis sparas också pengar. Friskolorna har med andra ord mer och mer börjat praktisera skolminister major Björklunds idéer om att arbetarnas barn, vilket oftast är de som väljer de yrkesinriktade programmen, inte behöver lika mycket teoretisk undervisning. Dessa besparingar som friskolorna använder sig av genererar vinster till friskolorna. Det enskilt största uttag som gjorts ligger den socialdemokratiska före detta kommunalpolitikern Ole Salsten i Kungsbacka bakom. Tillsammans med sina kollegor i företaget Baggium, som i startfasen koncentrerade sig på lärlingsutbildningar, har han plockat ut hundratals miljoner i rena vinster. Företaget har sålts och driver nu även annan verksamhet. För ett par år sedan rapporterade media om missförhållanden på ett ungdomshem som företaget driver.

Friskolereformen måste rivas upp. Det är samhället som

Argumentet för att privatisera Apoteket och öppna upp för konkurrens med nya privata apotekskedjor var att tillgängligheten skulle öka. Foto: www.fotolasse.se

Privata apotek, valfrihet och EU:s politik

Varje dag hörs ordet valfrihet. Om man frågar får man genast svaret att "valfrihet behövs". Valfrihet är ett vackert ord men används oftast när regeringen vill privatisera någon offentlig verksamhet eller något offentligt företag. Marknaden tar över ännu ett av våra statliga företag. Så fungerar valfriheten i praktiken. Och vad denna marknad har gjort av Sverige och världen är inte någon hemlighet. Vi har redan sett hur illa de privata företagen behandlar de offentligt ägda företagen de tagit över. Listan med företag som övertagits upptar i dag redan Posten, järnväg, vård, skolor, bostäder och nu finns även våra bibliotek med på listan.

Ingen har klagat. Den borgerliga alliansen avreglerade apoteksverksamheten bara för valfrihetens skull. Men vem ville ha privata apotek? Jag har bott många år i Nacka och har aldrig hört någon klaga på att hon eller han inte kunde köpa medicin för att det inte fanns något apotek i närheten.

Det har funkade bra och apoteken var väl utspridda över stad och glesbygd.

Man fick bra information och rådgivning av de anställda. De var utbildade och hade tid att prata med patienter. Att man sålde ut ett väl fungerande offentligt företag var ingen bra idé, anser svenska folket. Det är ju den så kallade marknaden

som har tagit över vårt Apotek. Det pratades om att stora tyska och brittiska företag ville etablera sina apotekskedjor i Sverige. De har säkerligen etablerat sig i stora städer där det finns många kunder, men vad som kommer att hända med glesbygden vet ingen. Privatiseringsförespråkarna säger att vi har fått flera apotek efter avregleringen.

Det sägs att man har öppnat närmare 317 nya apotek. Frågan är hur många som hamnat i glesbygd. Inte många! Här bevisar marknaden ännu en gång att den är ute efter att tjäna stora pengar och inte för att ge service till allmänheten. De privata apoteken lurar sina kunder med för höga priser på medicinen. Servicen har blivit sämre i de privata apoteken och detta drabbar redan drabbade människor, det vill säga sjuka. Jag som är permanent beroende av mediciner handlar därför på statliga apotek. Det ska du också göra!

- Regeringen bryter sönder världens bäst fungerande apotekssystem!

Det säger Carina Jansson, ordförande för Farmaceutförbundet som organiserar majoriteten av apoteksanställda. Farmaceutförbundet varnar för allvarliga konsekvenser när apoteksmonopolet avskaffas. Tillgängligheten och kompetensen hos personalen riskerar att

försämrats och medicinerna blir dyrare.

- Regeringen påstår att konkurrensen skall hålla nere priserna på medicin. Det kanske fungerar i en storstad, men på landsbygden kommer det knappast att finnas någon konkurrens. Det blir som med matpriserna som i regel är högre på landet.

Hon såg också risker för de apoteksanställda.

- När vinstintresset styr kommer företagen att anställa så billig arbetskraft som möjligt, anser Carina Jansson.

Försämrats personalens kompetens drabbar det också konsumenterna.

FELMEDICINERING

Idag måste varje apotek ha minst en farmaceut anställd. Men det finns inga regler som säger att till exempel en apotekstekniker som framför allt arbetar med kundrådgivning måste anställas. En viktig del av reformen är att matvarubutiker tillåts sälja ikereceptbelagda mediciner. Vilket kan få förödande konsekvenser, enligt Carina Jansson.

- Personalen i matbutikerna varken kan eller får ge råd om mediciner. Det finns risk för ökad felmedicinering, som kan innebära att konsumenterna får söka sjukvård istället för att bli friskare.

VILSELEDANDE

Den borgerliga alliansen säger att med privatisering av den offentliga sektorn ökar valfriheten. Detta är bara en vacker paroll för att trösta de som vill bevara den nuvarande fungerade offentliga sektorn. Allt prat om valfrihet har blivit en vilseledande paroll. Dagens valfrihet missgynnar de äldre, de arbetslösa, de lågavlönade och glesbygdabor.

EU:S POLITIK

Den sittande regeringen tror att den har lyckats att lura svenska folket att det inte går att ändra dagens rådande ordning. De vill att vi ska tro på deras ord och vara glada över vår egen situation. Jag tycker att man inte bara kan blunda inför dagens gigantiska problem som man har i Sverige. Många av dessa problem började när politikerna införde EU:s nyliberala politik. Privatiseringen av den offentliga sektorn gör många av oss fattiga, arbetslösa och maktlösa och denna process måste stoppas. Jag tycker att facket och arbetarrörelsens partier borde organisera ett kraftigt motstånd mot privatisering av den offentliga sektorn.

Och detta är inte mycket begärt. Privatisering av den offentliga sektorn är stöld!

Masood

Foto: Wikimedia

En lektion i hur man krossar ett statligt bolag

”Svensk järnvägstrafik har varit en lekstuga för okunniga politiker i 25 år.” Dessa ord av Ulf Adelsohn, f.d. styrelseordförande för SJ, är ofta citerade när det gäller problemen kring tågtrafiken och man kan inte göra något annat än att instämma. Från att ha varit Sveriges största arbetsgivare har SJ styckats och omvandlats till ett relativt litet bolag som inte klarar av sitt uppdrag. Hur har något sådant kunnat ske och hur ser lösningen ut?

HISTORIA

Statens Järnvägar bildades i mitten av 1800-talet och kom att driva de större linjerna i Sverige. Mot slutet av 1930-talet började SJ att köpa upp de mindre och mellanstora bolag som tidigare hade skött och drivit de flesta bibanor som varit kopplade till SJ:s stambanor. Orsaken var bolagens minskade intäkter som ett resultat av den ökade bilismen. SJ kom att ha över 50 000 anställda på 50-talet men blev ändå tvunget att lägga ner flera mindre bibanor och ersätta dem med länsbussar och på så sätt bli landets största bussoper-

ratör.

På 80-talet när de nyliberala idéerna slog igenom på allvar, bestämde sig staten för att dela SJ i två delar; Banverket som kom att sköta spåren medan SJ tog hand om trafiken. Detta förenklade en fortsatt uppstyckning, konkurrensutsättning, privatisering och bolagisering. Dåvarande generaldirektör Stig Larsson tog sig an SJ med att göra en rad privatiseringar till ett värde av 8 miljarder; bland annat såldes företagen Swebus och ASG, men också fastigheter och hotellverksamhet.

1998 tillträdde en ny generaldirektör vid namn Daniel Johannesson som tillsammans med sina vapendragare Björn Rosengren och Dag Dettner intensifierade privatiseringarna.

Den 1 januari 2001 bolagiserades SJ och styckades upp i sju fristående delar varav stationshusen, underhållet, godstrafiken, städningen och IT-verksamheten privatiserades.

VAD HAR ALLT DETTA LETT TILL?

Konsekvenserna av privatiseringen har knappast undgått någon:

- > Ständiga förseningar har tvingat SJ att ändra resegarantierna.

- > Godstrafiken har på sina håll hindrat eller rentav stoppat produktionen.

- > Försämrade arbetsvillkor för de anställda på de olika bolagen.

- > En plundring av statliga medel från SJ som förts till olika skatteparadis.

- > En omvitnad brist på planering och samverkan mellan bolagen har lett till kaos.

- > Som om det inte vore nog har de olika entreprenörerna sparkat så mycket folk att bristerna i säkerheten har lett till flera dödsolyckor, vilket ingen har ställts till svars för.

Trots privatiseringen av SJ som varit ett praktfiasko envisas riksdagspartierna med att fortsätta på den inslagna vägen och den borgerliga regeringen har nyligen öppnat upp för än mer konkurrens. Mot detta har oppositionen aldrig yrkat på ett återförstatligande av SJ, endast tvätt sina händer genom lam kritik. Det är trots allt först och främst socialdemokraterna som varit drivande i utplundringen av SJ men också enskilda le-

dande socialdemokrater som Pär Nuder genom sitt nära förhållande till riskkapitalbolaget EQT (till 31% ägt av Investor).

VAD VILL KOMMUNISTERNA?

SJ är ett ypperligt exempel på en fiaskoartad privatisering. Lagg sedan till vad som har hänt inom vården, skolan och apoteket och det som kommunisterna har sagt i decennier bekräftas, nämligen att privatiseringar och bolagiseringar är av ondo för samhället och endast något som den kapitalägande klassen tjänar på det. Kapitalismens profitbegär står i vägen för förnuftiga infrastrukturlösningar. För att komma till rätta med problemen krävs att Sverige återförstatligar hela verksamheten kring järnvägstrafiken, något som har gjorts på Nya Zeeland och delvis i England. Endast genom långsiktig planering i samarbete med samhälle och industri kan SJ utvecklas och klara av framtida utmaningar.

Victor Diaz De Filippi

Välfärd! För vem? Almedalsveckan

Årets Almedalsvecka präglades i hög grad av det politiskt retoriska ordet "Välfärd".

Det framkom också med tydlighet att ordet "Välfärd" och dess innehåll är ett komplext retoriskt värdeladdat ord. Och vad menas då med ordet "Välfärd"? Att det rådde delade mening om detta behöver ingen tvivla på som följde debatterna i Almedalen.

Sett med betraktarens ögon, det vill säga den vanlige svensken som med sina arbetsinsatser och skattebetalningsförmåga bidrar till en välfärd i social trygghet, garanterad av solidarisk sammanhållning. Där de sjuka, funktionshindrade, arbetslösa och gamla inte överges av den samhälleliga gemenskapen och placeras i "Utanförskap".

Sen finns den motsatta betraktaren som med sitt synsätt, ser "Välfärden" enbart som en lönsamhets- och vinstskapande företeelse.

Vi vanliga svenskar som i årtionden medverkat med våra arbetsinsatser och skattebetalningsförmåga, åstadkommit en solidarisk ekonomisk-social trygghet där varje människas lika värde garanteras.

I dag ser vi inte enbart med blotta ögat, utan också upplever hur den solidariskt uppbyggda välfärden är utsatt för regelmässig utslagning av privata intressenter, som ser svenska folkets skatteinsatser och sparade respektive fonderade ekonomiska medel (pensionsfonder), som ett sätt att öka sina privata förmögenheter.

Det nämndes inte med ett enda ord i Alme-"Jämmer"-dalen. Hur utvecklingen och hanteringen av svenska folkets sparade pensionsfonder hantearas och utvecklas!

I Dagens Nyheter 22 juni 2012 läser jag att AP-fondernas aktieköp och placeringar hos "jämrande" privatägda aktiebolag, (riskkapitalister) utvecklats.

Fakta enligt DN: De sex AP-

fondernas placeringar i år har resulterat i en placeringsförlust på 27,3 miljarder kronor, lika med 24,3%. Jag läser vidare att AP-fondernas framtid är föremål för en utredning som ska resultera i hur AP-fonderna ska bli effektivare, för att på alla sätt maximera utdelningen.

Utredaren Mats Langensjö ska enligt DN till den 16 augusti avslöja att AP-fonderna måste förbereda sig på omfattande förändringar!

Hur ser de rättmätiga ägarna (svenska folket, i synnerhet pensionärerna) på pensionsfondernas förvaltande?

Hitintills har förvaltandet resulterat i underskott i AP-fonderna. Ett underskott som täcks av pensionärerna genom att "bromsen" utlöses i pensionsystemet, som resulterar i sänkt prisbasbelopp. Med åtföljande sänkta pensioner de kommande åren. PRO har varnat för den förväntade utvecklingen.

Riskerna av AP-fondernas aktieköp och -placeringar tas inte av aktiebolagen utan av pensionärerna.

Det gavs ett klart besked utav Kronofogdemyndigheten i Sverige hur pensionärernas ekonomiska utveckling i "Välfärdsverige" sett ut. Såväl radio- som TV-nyheterna talade om att 42 000 svenska pensionärer, 16 % fler än ifjol, är utsatta för betalningsanmärkning hos kronofogdemyndigheten. Huvudsakliga orsaken är låneskulder, skulder som merparten tvingats ta för att klara av sina dagliga behov. Dit hör mat, hygienartiklar, boendekostnader, läkarbesök, mediciner och så vidare.

Hur kommer den närmaste framtiden att gestalta sig för de svenskar som befinner sig i utanförskap?

Sänkta pensioner i kombination med dyrare levnadsomkostnader. Förutom dem tillkommer de offentliga kostnaderna som kommuner och landsting bjuder de mest utsatta människorna på.

Dit hör i första hand vård-

och omsorgsavgifter som kommer att höjas i min kommun, Gällivare, med 5-6 procent. Eftersom Gällivare kommun betraktas som en av de svenska kommunerna med den bästa ekonomiska tillväxten så måste man fråga sig hur bra eller dåligt är det i Sveriges övriga kommuner? Sedan hör det också till bilden att Gällivare styrs av en S - märkt majoritet i kommunfullmäktige.

För att återgå till AP-fondernas förvaltande enligt DN-artikeln. Hur lukrativt var fondförvaltarnas uppdrag. Förutom miljoner i lön och bonusar bidrog fondägarna, det vill säga det svenska folket, med städhjälp åt förvaltarna med 797 288 kronor, den totala kostnaden är högre eftersom sociala avgifter inte ingår i ovannämnda summa som är en löneförmån. Tillkommer att hela 19 anställda av 31 har tjänstebil (tunga bränsleslukande stadsjeepar). De här förmånerna gäller enbart anställda i sju AP-fonden. Hur förmånerna ser ut i de övriga fem andra AP-fonderna framgår inte av DN-artikeln.

Vad säger då de politiska makthavarna under Almedalsveckan om ovannämnda förhållanden? Egentligen ingenting, det rådde total tystnad om de cirka 7 450 miljarder inklusive AP-fondernas 900 miljarder kronor som det totala pensionsystemet i Sverige omfattar.

Det man fick klart besked om av de fem partier - fyra borgerliga och Socialdemokraterna - som är upphovet till dagens svenska pensionssystem, var att privatiseringen av den offentliga sektorn ska fortsätta.

Så vi kommer att få uppleva framöver att den så kallade svenska välfärdsmodellen, där behoven skall styras och solidariteten ska vara vägledande, allt mer trängs undan av privatiseringar och av att svenska folkets sparade fondkapital i större utsträckning kommer att få ta riskerna av aktieköp och place-

ringar i privatägda bolag, såväl nationella som internationella!

Heder åt V-partiet som genom Sjöstedt gav klart besked i Almedalen: V-partiet motsätter sig all privatisering av den svenska välfärdsmodellen. Däremot sa Sjöstedt inte något om pensionsfondernas förvaltande.

Även LO var representerad i Almedalen av sin nyvalde ordförande Thorvaldsson. LO:s nyss avslutade kongress beslutade med stor majoritet att motsätta sig all privatisering av välfärden och den offentliga sektorn.

Thorvaldsson verkar ha glömt LO-kongressens beslut eftersom han anslöt sig i sedvanlig, traditionell ordning till S-partiets ställningstagande under Almedalsveckan.

S-partiets nyvalde ordförande Löfven med ett förflutet i fackföreningsrörelsen som Metalls ordförande får mig att ställa frågan hur de övriga fackförbunden som exempelvis Byggnads och Kommunal ställer sig till LO-ordförande Thorvaldssons kovändning?

Även PRO har nyligen haft sin kongress. Vilka beslut som togs där om pensionsfondernas förvaltande har i nuläget inte getts något besked om.

Från min PRO-förening i Gällivare motionerade vi till PRO-kongressen om:

ATT: De 5 största svenska rikstäckande pensionsorganisationerna ska ges större inflytande över förvaltandet av pensionsfonderna.

Denna motion avsågs redan av PRO Norrbottensdistriktets vårmöte som behandlade och yttrade sig om inkomna motioner till PRO-kongressen.

Avslaget motiverades med att det strider mot Konstitutionen, det vill säga grundlagen.

Så jag utgår ifrån att även PRO-kongressens beslut blev ett JA till fortsatta privatiseringar när det gäller förvaltandet av den svenska välfärdsmodellen.

Bror Wennström

Semesterresor och fritidshus minskar bland arbetare

Klasskillnaden i svenska folkets semestervanor har ökat påtagligt de senaste åren och andelen arbetare som varken har gjort en semesterresa eller har tillgång till ett fritidshus är nu högre än på mycket länge.

Det skriver LO som släppt rapporten "Semestervanor för arbetare och tjänstemän". LO rapporterar att andelen arbetare som varken har gjort en semesterresa eller har tillgång till fritidshus ökat med drygt fem procentenheter, från 27 till 32 procent, mellan år 2007 och 2011. "Bland ej facklärd arbetare är andelen hela 36 procent. Det är bland de högsta noteringar som uppmäts sedan undersökningarna startade år 1984."

– Det är mycket oroande att klasskillnaden i samhället ökar inom såväl arbetsliv som fritid. Vi vill inte ha ett samhälle där stora grupper har så låga löner och osäkra jobb att de inte ens kan spara ihop till en semesterresa, säger Tobias Baudin, LOs förste vice ordförande i ett pressmeddelande.

Red.

Förlorade arbetet efter ledighet

Hotell- och restaurangfacket stämmer ett bageri i Svedala inför Arbetsdomstolen, rapporterar Sydsvenskan.

Anledningen till stämningen är att kvinnan som var föräldra- och studieledig från bageriet fick beskedet att hon inte hade jobbet kvar när hon kom tillbaka efter ledigheten.

Kvinnan vill fortsätta driva ärendet för att hon vill visa att ett fackligt medlemskap lönar sig, skriver Sydsvenskan.

–Det är viktigt att sådant här kommer ut. Det är många unga som inte vet sina rättigheter och det är många som inte har ett anställningsavtal, säger hon.

Red.

Tidigare försvarsministern Thage G. Peterson

Nordiska fredssamtal i Degerfors/Värmland 3-5 augusti - Varför talas det så lite om fred?

Valet av konferensplats i Värmland, det vill säga nära gränsen mellan Sverige och Norge, förklaras delvis i inbjudan till fredssamtalen: "För 107 år sedan stoppade nordisk fredsrörelse och arbetarrörelse ett överhängande krigshot mellan Norge och Sverige. Idag deltar alla nordiska länder i orättfärdiga krig på USA:s sida.

Kom till Degerfors Folkets hus för samtal om hur vi kan bygga en fredsfrent mot de nya krigerna och hur vi kan förhindra att FN används för att starta nya krig."

Initiativet till fredssamtalen togs av en arbetsgrupp i samverkan med månadstidskriften Folket i Bild/Kulturfronts Stockholmsavdelning.

Axplock ur programmet:

Anders Ferm, tidigare FN-ambassadör, talade om hur militärer och politiker helt har förändrat Sveriges utrikes- och säkerhetspolitik, under rubriken: Över folkets huvuden.

Förre försvarsministern och talmannen Thage G. Peterson ställde frågan "Varför talas det så lite om fred?". Hans ihärdiga engagemang för att de svenska trupperna ska lämna Afghanistan är ett starkt stöd för alla som inte vill att Sverige är ett krigförande land. Han föreslog att göra fredsfrågan till en viktig fråga under valrörelsen 2014 och därvidlag anknypa till

att första världskriget utbröt 100 år tidigare.

Lars- Gunnar Liljestrand från FiB-juristerna analyserade: Folkrätten, FN:s aggressionsförbud och Sveriges deltagande i Natos krig.

Christer Lundgren, Liljestrand, Mike Power, Ulf Bjerén och Ulf Karlström hade var sitt föredrag om De humanitära och politiska konsekvenserna av krigerna mot Jugoslavien, Afghanistan, Irak, Libyen och av den utländska inblandningen i Syrien. En utförlig genomgång av situationen i Syrien och striden mot opportunisterna svarade Erik Andersson från KP för.

Agneta Norberg, vice ordförande för Sveriges Fredsråd, talade om internationella militärvövningar på svensk mark och om rymdinstallationer på Esrange och Svalbard med viktiga uppgifter i modern satellitkrigföring.

Den andra kvinnliga föredragshållaren var Maj-Britt Theorin.

Professor Ola Tunander från Peace Research Institute i Oslo påvisade hur oerhört välregiserat det Natoleda kriget mot Libyen var. Hur det var planerat för en invasion från allra första dagen med specialstyrkor från Qatar i central roll.

Från Norge deltog även flera unga fredsaktivister samt Pål Steigan som nyligen utkommit

med boken "En gång skall jorden bli vår".

Juha-Pekka Väisänen från finska Fredskämparnas förbund avslutade konferensen med en appell för nordiskt samarbete mot krig. Han hade dagarna innan deltagit i Världsfredsrådets generalförsamling i Katmandu i Nepal och citerade även kort Rådets brasilianska ordförande.

Jan Myrdal gjorde en historisk exposé över hur propaganda använts för att skapa acceptans för krig, folkmord och massförstörelse.

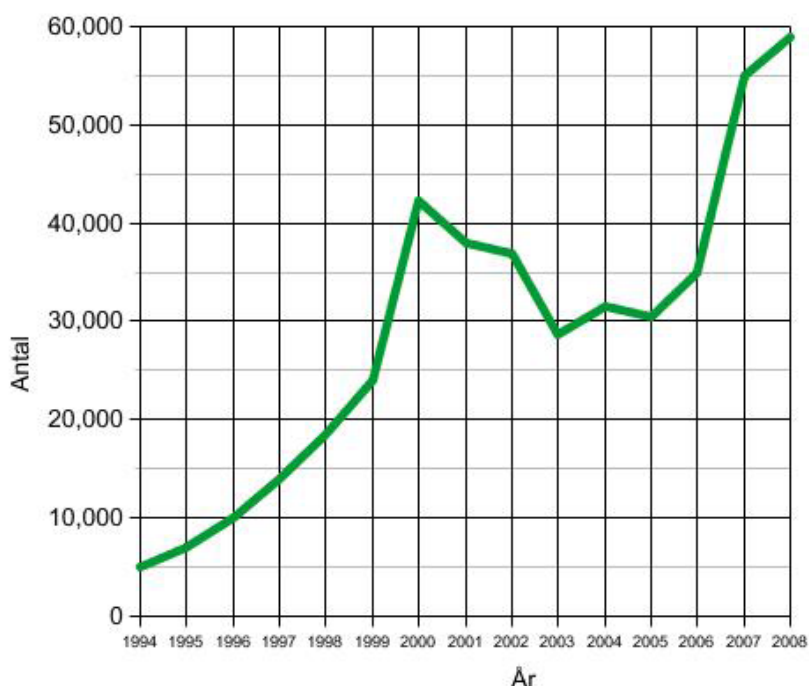
Undertecknad lade på konferensen ut kopior av uttalandet från årets Nordkalottkonferens i finska Tornio, undertecknat av Sveriges, Norges och Finlands kommunistiska partiers nordligaste distrikt samt av Ryska Federationens kommunistiska partiet Murmanskdistrikt. Likaså kopior av uttalandet från årets nordiska sommarläger undertecknat av SKP, NKP och de två kommunistiska partierna i Danmark, KPId och DKP. Att kommunisterna i de nordiska länderna redan har ett beprövat samarbete och måste vara en kraft i en bred fredsrörelse är viktigt att betona.

Filmer/ljudfiler/texter finns på www.fib.se/nordiska-fredssamtal

Barbara Brädefors

Antal årsanställda inom bemanningsbranschen i Sverige

Källa: Johnson, Anders, Hyrt går hem (2010)

Bild: Wikimedia

Förbjud bemanningsföretagen

I valkampanjen inför riksdagsvalet i september 1932 drev SKP en i det närmaste ursinnig valkampanj som präglades av framförallt två krav: Förbjud bemanningsföretagen samt att militären under fredstid skulle förbjudas att lämna kasernområdena. Bakgrunden till dessa två krav var avrättningarna i Ådalen året innan då militären sköt ihjäl fem arbetare.

Fram till 1932 var det vanligt att Svenska Arbetsgivareföreningen SAF (nuvarande Svenskt Näringsliv) ägde flera bemanningsföretag. Dessa företag var helt nödvändiga ansåg arbetsköparna, för att det var deras uppgift att förse medlemsföretagen med arbetsvilliga. I det här sammanhanget skall ordet arbetsvilliga förstås som strejkbrytare.

Den svenska arbetarklassen, både SKP:s och SAP:s medlemmar och väljare såg som sin huvuduppgift att med alla medel stoppa dessa bemanningsföretag vars enda uppgift var att till industrin leverera samhällets värsta avskrap, strejkbrytare.

Valresultatet 1932 innebar att Per-Albin Hansson för första gången den 24 september

kunde installera en socialdemokratisk regering. Den nytillträdde regeringens två första beslut var dels att förbjuda bemanningsföretagen samt att förbjuda militären att lämna kasernområdena i fredstid.

Förbudet mot privat arbetsförmedling var ett beslut som varade ända fram till 1993 (lag 1993:440) då dåvarande regeringen med Carl Bildt som statsminister beslutade att det återigen skulle bli tillåtet med privat arbetsförmedling, ett beslut som igen gav bemanningsföretagen fritt tillträde till den svenska arbetsmarknaden. Skälet för dessa företags verksamhet före hösten 1932 var att leverera arbetsvilliga till industrin vilket var en omskrivning för strejkbrytare, skälet för bemanningsföretagens existens 61 år senare hade förändrats till att underlätta för företagen att fylla tillfälliga personalbehov vid ordertoppar. Detta var och är ett annat ord för att underlätta för företagen att kringgå gällande lagstiftning samt att förstöra de kollektivavtal som i övrigt skall gälla på arbetsmarknaden.

Tyvärr kan vi konstatera att de kommande socialdemokra-

tiska regeringarna ledda av nya och moderna socialdemokrater som Göran Persson och Mona Sahlin inte funnit skäl att korrigera detta arbetarfientliga beslut av regeringen Bildt. Tvärtom.

Bemanningsföretagen har nu härjat fritt i vårt land i 19 år och med förödande resultat. Företagen har på ett aktivt sätt medverkat till att slå sönder arbetsmarknaden. Företag har kunnat avskeda sin egen personal och återbesätta tjänsterna via bemanningsföretag. Dessutom har uppluckringen av arbetsmarknadens regler om ordning och reda även öppnat fältet för kriminella organisationer. Den svarta arbetsmarknaden som är mest aktiv inom bygg- och restaurangnäringen omsätter årligen 30 miljarder kronor.

Bemanningsföretagen har för kriminella organisationer visat sig vara en nyckel till nya och lukrativa affärer. En skam för svensk arbetsmarknad.

I början av juli 2012 ville SAC förhandla med ett bemanningsföretag inom hotell- och restaurangbranschen om utebliven semester och löneanspråk.

Efter detta mordhotades SAC:s representant inför fru och barn av ett kriminellt gäng med anknytning till bemanningsbranschen.

Inför riksdagsvalet 1932 drev den samlade arbetarrörelsen kravet om förbud mot bemanningsföretag till framgång. Det är inför riksdagsvalet 2014 dags för den svenska arbetarrörelsen att återigen ena sig och mycket kraftfullt ställa frågan om bemanningsföretagen på dagordningen.

Förbjud bemanningsföretagen – de är en styggelse och skam för den svenska arbetarklassen!

Hur gick det då med 1932 års riksdagsbeslut att under fredstid förbjuda militären att vara utanför kaserngården. Jo, det var också ett beslut som Mona Sahlin och Göran Persson tyckte det var dags att avskaffa och gjorde det också 2002.

Lars Lundberg
Facklig sekreterare.

Tillbaka till framtiden

Vad hände med tron på en bättre värld; en värld i fred, solidaritet och harmoni, utan den enes exploatering av den andres arbete? Skall man tro borgerlighetens samlade intelligentia, dess samhällsvetare, sociologer, nationalekonomer, politiker och nyhetsmedia är den tron endast något för tidigare generationer. Enligt dem blir det inte bättre än så här. Vi måste leva med krig, arbetslöshet och outhärliga klyftor mellan människor. Vi måste leva med att sälja vår tid och våra kroppar för minsta möjliga ersättning; att i konkurrens med våra medmänniskor kämpa för att få medverka i samhället under drägliga villkor. Det blir inte bättre. Att det arbetande folket kravlar, trampar ner och bekämpar varandra för en andel av smulorna från finanskapitalets hutlösa profiter: det är det ingenting att göra åt. Tvärtom! Eftersom det nu är så extremt få som i praktiken äger och således kontrollerar samhällets och världens rikedomar, eftersom de individer som gömmer sig bakom finanska-

pitalens ackumulationscentran är så löjligt få i förhållande till den enorma mängd människor som skapar deras profitberg, eftersom orättvisan är så ofantlig finns det ingenting annat att göra än att gilla läget. Tyvärr. Den där yttepytte-minoriteten som äger världen skall fruktas som herren Gud Fader själv: de äger ju makten och härligheten i evighet, Amen! Historien slutar som ett enda stort skämt: vi som ingenting har att säga till om gentemot profitens allsmäktiga diktat skall låtsas leva i demokrati och frihet. Det blir inte bättre än så här, tyvärr.

Det enda som finns kvar att kämpa för är i bästa fall en bättre miljö – men då inte genom gemensamt ägande och rationell kontroll över industrin – utan genom fromma förhoppningar om att finansmonopolen skall finna det mer profitbringande med ”gröna”, ”hållbara” alternativ till exploateringen av ändliga resurser. Det säger sig självt att den som endast kan leva på utökad parasitering inte har något intresse av stabilitet

eller harmoni – enbart av ökad exploatering av endera människa eller natur. Men som sagt: tyvärr, det här är det bästa vi kunde åstadkomma. Tack och god natt!

Men, undrar jag nu, vad hände med tron på att alla människor skulle få leva i fred, i frihet, utan oskäligen skillnader i existensvillkor? Vad hände med tidigare århundradens tro på överkommandet av uppenbart förlegade institutioner som familj, religion, släkt, etc.? En gång i tiden svärmade sådana nu bortglömda idéer bland borgerskapets intellektuella. Människan skulle äntligen bli myndig, självständig och fri från förtryck. Hon skulle organisera sitt samhälle rationellt och fördomar och vidskeplighet skulle förpassas till historien. Var är dessa progressiva liberaler idag? Visa mig den som idag tror på en värld utan krig, utan arbetslöshet och med likvärdiga villkor för man och kvinna, svart som vit, kristen som muslim?

Man brukar säga att rättorna

är de första att lämna skeppet. Och med tanke på den domedagsstämning och roffa-åt-sig-så-mkt-som-möjligt-innan-skiten-brakar-lös-mentalitet som råder hos dagens borgerliga predikanter och visionärer är det svårt att inte ana rättsvanen under märkesbrallorna. Men låt den parasitära klassen simma om den inte längre tror på skeppet! Utan rättihåll i skrovet tar vi framtiden med oss och seglar vidare! Det är onekligen dags för människan att växa upp och ta ansvar för en gemensam organisation av samhället, bortom privatäganderättens förlegade skrankor och alla unkna institutioner som upprätthåller dess klassamhälle!

Tror du på den heliga treenigheten av profit, marknad och privatäganderätt? Synd för dig.

Tror du på ett rationellt organiserat produktionssystem och ett aktivt medverkande i bygget av demokrati och fred?

Grattis! Du är också kommunist.

Jonas Hellberg

Hur hade Europa sett ut idag utan denna dominans av högerregeringar?

Det kan vara svårt att sia om det men jag kan tänka mig att vi inte hade sett denna djupgående finanskris. Ledande ekonomer hävdar numera också att åtstramningar inte är en väg ut ur krisen. En kris måste man satsa sig ut ur. Det är vad vi och många med oss på vänsterflygeln också hävdar. Ett folk i fattigdom och utan trygghetssystem bygger inte landet. Men eliten kan därigenom få mindre skatteskyldigheter och bygga på sin förmögenhet. Det visar ju finanskrisisens åtstramningar i sin tydlighet. Medelklassen blir en underklass och de redan rika blir rikare.

”Tyskland förstörde sig självt och Europa två gånger under 1900-talet. Det skulle vara både tragiskt och ironiskt om dagens

Tyskland, helt fredligt och med de bästa intentioner, förstörde Europa en tredje gång, dundrade före utrikesministern Joschka Fischer på ett seminarium i maj. Och redan förra året skrev Michael Lewis, kanske världens mest kände ekonomijournalist, ett mindre lyckat reportage i Vanity Fair. Han försökte förklara Tysklands hållning till krisen med att det i den tyska folksjälen finns en djupgående besatthet vid bajs. (Och nej, be mig inte återge resonemanget).

Liknande försök att förklara krisen med nationella stereotyper har förekommit gällande snart sagt varje land som är inblandat. Och de är alla fäniga.

Problemet med Angela Merkel är inte att hon är tysk. Problemet är att hon är höger.”

Skriver Katrine Kielos i Aftonbladet och åter får jag instämna med Katrine Kielos kloka ledarkrönika.

Katrine Kielos avslutar sin krönika med dessa ord.

”När de svenska socialdemokraterna inte vågar stå upp och kritisera en politik som inte bara har fört Europa mot avgrunden, utan bygger på att spanska ungdomar ska betala för att Deutsche Banks vd får åtta miljoner euro i bonus – trots att banken var med och spekulerade fram krisen. När grekiska cancerpatienter har svårt att få tag på medicin. När irländska skattebetalare pungade ut 23 miljarder euro för att rädda banker och belönades med lägre löner, lägre pensioner och nedskärningar i välfärden.

Ja, då är något väldigt fel.”

Tack för dina kloka ord Katrine Kielos, och Ja, det är något som är fel, väldigt fel, när pensionärer och långtidssjuka betalar högre skatt än miljonärerna och den arbetande befolkningen, när man monterar ned väl fungerande arbetsmarknadsåtgärder som de gröna jobben, som förvisso inte ledde till rikedom men väl möjlighet att själv försörja sig, och ersätter dem med slavarbete inom Fas 3. Något som ger arbetsgivaren höga inkomster på bekostnad av våra skattededel.

När man monterar ned arbetstillfällena för de unga genom att dra ned den offentliga sektorn till minigräns. När man säljer ut vård, omsorg och skolor till riskkapitalbolag som gör

vinst på våra skattemedel som de sedan för ut ur landet till skatteparadis.

Man talar om valfrihet inom vården men det finns ingen valfrihet så länge som det krävs vinst inom vården. Socialdemokraterna verkar lurade att tro att detta måste kvarstå av ekonomiska skäl. Men det finns utrymme för en god och trygg vård för de äldre, det finns utrymme för ett utbildningssystem utan vinst. För att vård och omsorg och utbildning ska gå med vinst krävs mindre vård och mindre utbildning. Det är det enda alternativet. Det är då vi får se vanvård och sämre kunskapsnivå för våra unga i skolorna. Statskassan idag har ett överskott som om man skulle satsa rätt skulle medföra ett stort uppsving för det svenska samhället. Men detta uppsving lär vi nog aldrig få se så länge som högertankarna florerar även inom socialdemokratien. Frågan är om Hollande ska lyckas svänga Europa åt rätt håll. Kanske då de EU-klamrande socialdemokraterna skulle våga föra en vettig politik som är till gagn för andra än bankerna och höginkomsttagarna. Vi vill ha en politik där ingen tillåts att sko sig på de svagares bekostnad!

Astrid Boman

SKP HAR NY HEMSIDA - BESÖK DEN PÅ WWW.SKP.SE

När ingen bryr sig måste andra agera

Skriver Försvaret i sin propaganda annons för att rekrytera fler soldater, fler potentiella mördare eller offer för kapitallets krig i världen. Krig har aldrig lett till fred. Vad än makten vill hävda.

När ingen annan bryr sig måste andra agera. Var finns de som agerar för fred och rättvisa? En av dessa, en vardagshjärte vill jag kalla henne, finns i det vackra Härjedalen. Jag har alltid betraktat Eivor som en stor liten kvinna. Hon är 82 år gammal och oförtrutet sprider hon sitt fredsbudskap.

I Fredskommitténs medlemsblad kan vi läsa om Eivor och hennes upprop mot krigsindustrin. I våra stora media läser vi Försvarets värvningsannonser.

Detta står att läsa i medlemsbladet:

”Jag är 82 år och jag tänker kämpa med upproret till sista andetaget”, säger Eivor.

1994 satt läraren och trebarnsmamman Eivor Sydberg från Sveg och tittade på Rapport. I ett inlägg från Jugoslavien berättade en svensk läkare hur soldater kom och rövade bort unga flickor och även pojkar. De togs till läger där de våldtogs. När de blev gravida skickades de tillbaka till sina byar.

Den natten kunde inte Eivor sova utan skrev ett upprop mot krigsindustrin, läser vi i medlemsbladet och här är Eivors upprop:

”Jag är en mor, jag har tre barn och två barnbarn. Jag är förtvivlad över vår värld. Som

brinner av krig och elände. Det hjälper föga, på lång sikt, med enbart medicin, mat och vatten, det är en droppe i havet. Människorna måste få utbildning och hjälp till självhjälp. Oavsett var vi bor på jorden.

Det måste bildas en världsorganisation mot krigsindustrierna. Mödrar och läkare ska stå bakom denna organisation. Vi mödrar sätter liv till världen. Och läkarna bevarar liv.

Vi mödrar föder underbara liv till denna vackra värld. Alla önskar vi barnen det bästa i livet. I krig blir våra döttrar våldförda och våra söner blir mördade och lemlästade fysiskt och psykiskt. Alla våra söner vill leva, de är inte fiender med varandra.

Ingen har mig veterligt krävt med kraft, att krigsindustrierna skall ställa om produktionen och att deras forskare ska arbeta för liv, inte för död. Ingen regering har ställt detta krav, ej heller Förenta Nationerna. Så länge detta inte sker fortsätter mordandet och förödelsen av vår jord.

Talet om dålig ekonomi är inte sant. Det är fördelningen som är absurd. Det finns obegränsat med pengar i omlopp, även i Sverige. Vi skulle kunna göra underverk i hela den fatiga delen av världen med bara en bråkdel av krigsindustrins vinster.

Jag beundrar alla människor som i olika organisationer arbetar för fred. De är värda allt beröm. Men jag är orolig för mina och andra mödrars barn och

barnbarn. Viken framtid går de till mötes?”

Mödrar och läkare! Låt oss bilda en organisation med namnet Mödrar och läkare mot krigsindustrierna, Låt oss sprida dess budskap över hela världen.”

Eivor uppmanar mig att läsa boken ”En desertörs bekännelse” av Joshua Key. Har Eivor rekommenderat den är det en läsvärd bok därför kan ni andra också ta till er den uppmaningen.

Länsstyrelsen har 2010 gett tillstånd till utökade övningar i Göteborgs skärgård. Tillståndet omfattar även internationella övningar där NATO och andra krigsmakter ska få öva.

Efter att både ett nybildat nätverk kallat Skärgårdsupproret och Göteborgs stad överklagat Länsstyrelsens ja, ligger frågan på regeringens bord. Denna ska besluta om en ökning av övningsverksamheten är förenligt med miljöbalken.

Tillståndet medger en ökning av övningsverksamheten från 20 dagar per år till 115 dagar. Antalet skott får öka från 100.000 till 1,3 miljoner. En handgranatbana ska anläggas på Känso och Försvarmakten får varje år bland annat släppa ut två ton bly, ett ton koppar, samt ämnen som zink och antimön. Den miljökonsekvensbeskrivning som gjorts är mycket bristfällig, kan vi läsa i Svenska Fredskommitténs medlemsblad.

Astrid Boman

Nyhetsajten på
www.riktpunkt.nu
uppdateras kontinuerligt

Teckna en prenumeration på
tidningen Rikt punkt nu och få boken
”Inget speciellt” av Tokareva

”Tidningen innehåller information som är
obekvämt och förtigt av de borgerliga
medierna i Sverige”

Prenumeration kostar 200kr/år.
Sätt in pengarna på SKPs PG: 421 53 84-1

Nordiskt sommarläger 2012

Det sjunde nordiska sommarlägret anordnades i danska Gedser från den 7 till den 14 juli. På lägret deltog närmare 100 deltagare från SKP, KPId, DKP och NKP. Medlemmar från partiernas ungdomsförbund var också närvarande. Naturen var idyllisk med närhet till både skog och strand. Även maten var utomordentligt god. Berikande kommunistisk skol-

ning och intressanta politiska paneldiskussioner och föredrag varvades med kulturaftnar, fest och sociala aktiviteter.

Lägret började på lördagen då majoriteten av deltagarna anlände. På söndagen hölls ett introduktionsmöte där man gav allmän information och fördelade arbetsuppgifter samt utsåg en festkommitté. På måndagen hölls den första föreläsningen

av en kvinnlig professor i statsvetenskap från före detta DDR med frågeställningen "Kan välfärdstatens sammanbrott förhindras genom en reformering av kapitalismen?". På kvällen var det dags för svensk kulturafton där författaren August Strindberg presenterades på ett underhållande sätt med utdrag ur Lilla katekes för underklassen.

På tisdagen arrangerades en lärorik agitationsdag som kombinerades med verkstäder där vi arbetade med banderollmålning, hemsidor och talarträning. Senare samma dag hölls också en grundkurs med analys av imperialismen samt norsk kulturafton med frågesport och underhållning.

På onsdagen behandlades ungdomens bostads-situation då föredrag hölls av representanter för respektive ungdomsförbund och även ett föredrag om kampen för en social bo-

stadspolitik. På kvällen hölls dansk kulturafton med sociala lekar och den danske vissångaren Peter Abrahamsen uppträdde med arbetarsånger och nya egna tolkningar av Dan Anderssons dikter.

På torsdagen hölls en facklig dag med en föreläsning om ungdomsarbetslösheten samt en rapport från Fackliga Världsfederationens konferens i Kuba med efterföljande paneldiskussion om ungdomsarbetslösheten. På kvällen var det dags för avslutningsfest där det bjöds på mycket god mat med delikat efterrätt.

På fredagen hölls ett långt och intressant föredrag om fredskampen i ett klassperspektiv samt ett utvärderingsmöte.

Foton och ett uttalande från sommarlägret finns att läsa på www.riktpunkt.nu/etikett/kommunisternas-sommarlager/

Charlie Paulsson

Två deltagare med vitt skilda bakgrunder

Två av deltagarna på det nordiska sommarlägret var brasiliensfödde Frank Svensson och den svenske ungdomskommunisten Manuel Nilsson. – För mig har detta varit mycket glädjande, säger Frank Svensson, som har sina rötter i Sverige.

För Frank Svensson, vars föräldrar flyttade till Brasilien och där han är född, är det andra gången han deltar på våra nordiska sommarläger. Första gången var för två år sedan när lägret hölls utanför småländska Jönköping.

Franks föräldrar åkte till Brasilien och blev där pingstmissionärer.

– Men jag har arbetarbakgrund. Min far, som i Sverige var snickare, var fackligt engagerad i Sverige och röstade rött.

Frank Svensson, född 1934, har en intresserant bakgrund som organiserad kommunist i flera länder, under 1980-talet i Arbetarpartiet Kommunisterna (SKP:s tidigare namn, red.

anm.)

Han reste till Sverige och gick i realskola här på 1940-talet. Väl tillbaka i Brasilien studerade han så småningom till arkitekt. Det var under studietiden han blev politiskt aktiv, först i studentrörelsen men senare i Brasiliens Kommunistiska Parti (PCB).

– En kamrat bjöd mig in till kommunistpartiet, jag svarade att jag skulle tänka på det men ska det vara att jag organiserar mig i något parti ska det vara i kommunistpartiet och inte i något småborgerligt socialdemokratiskt parti svarade jag.

Frank Svensson blev tvungen att lämna Brasilien 1972 på grund av militärdiktaturen. Han flyttade och verkade som kommunist i bland annat Frankrike, Algeriet och Angola.

– Oavsett vilket land man än är i, så är man kommunist där man bor.

I slutet av 1980-talet flyttade Frank tillbaka till Brasilien.

Han berättar att han förlorade många kamrater under militärdiktaturen. Ändå ser han ljus på framtiden, en socialistiskt sådan.

I dag följer Frank Svensson vad som händer i sitt forna exilland Sverige, via nätet och olika publikationer, till exempel Riktpunkt. Dessutom har hans parti god kontakt med europeiska kommunistiska partier som Greklands Kommunistiska Parti, KKE, och Portugals Kommunistiska Parti.

25-åriga Manuel Nilsson, som kommer från Öland, är nybliven medlem i SKP.

– Sommarlägret var intressant och lärorikt. Det intressanta var att jag kom i kontakt med unga kommunister från grannländerna, berättar Manuel.

– Vi kommer inom en snar framtid ha tätare samarbete med de andra ungdomskommunisterna.

Han säger att han blev poli-

titiskt intresserad för att Sverige och andra kapitalistiska länder inte har något svar på den enorma arbetslösheten och bostadsbristen. Detta var när Manuel var i 17-årsåldern.

Han tror att man i ett kommunistiskt samhälle får hälsosammare liv där folk garanteras jobb och andra viktiga tryggheter.

Precis som Frank Svensson ser Manuel Nilsson fram emot nästa års sommarläger som då hålls i Sverige.

Fredrik Jönsson

Sydafrikas Kommunistiska Partis 13:e kongress

Den 11-15 juli höll Sydafrikas Kommunistiska Parti sin 13:e kongress i provinsen KwaZulu-Natal Ungua i landets östra del. 2000 ombud representerade partiets 3298 grundorganisationer och även ungkommunisternas förbund var representerat. Ombuden företrädde fler än 150 000 partimedlemmar, vilket är en ökning med tre gånger sedan den 12:e kongressen för fem år sedan. Den 13:e kongressen blev den största i partiets historia. Jacob Zuma, president och ledare för den styrande African National Congress (ANC) höll ett hälsningstal vid kongressens öppnande. Han uppmärksammade försvaret av de vinster som gjorts av den sydafrikanska demokratin under de senaste 18 åren sedan apartheid störtats och tillståndet med tillhörande kriser avskaffats som ständigt förorsakade reproduktion av ojämlikhet, fattigdom och arbetslöshet. Det har skett genom samarbete inom en tredelad al-

lians mellan kommunisterna, African National Congress och Fackföreningsfederationen (COSATU) med målsättningen

att nå en radikal omvandling till en demokratisk nationell revolution under ledningen av arbetarklassen. Efter att ha utvärderat partiets framsteg under de senaste fem åren, bedömde konferensen att med tanke på

”att se partiet på medellång sikt” och kunna bygga ut arbetarklassens hegemoni inom maktens nyckelpositioner, ska en konsolidering och ett påskyndande av den strategiska dagordningen förbli en viktig uppgift under de kommande fem åren. Kongressen antog 13 viktiga politiska beslut och regler för att leda partiets revolutionära aktivitet och gå framåt för att uppnå programmet ”med Sydafrika fram till socialismen.”

Kongressens livliga debatt och enhet är produkten av 91 års kamp och fortsatte utan avbrott och med ökande tillförsikt på grundval av de framsteg som gjorts under de senaste fem åren. Behovet av en vitalise-

ring av kommunisternas roll betonades, att inte enbart observera händelser och kampen på avstånd utan att utkämpa klasskampen var än den befinner sig - för demokrati och mot exploatering och alla former av förtryck.

Enligt Zuma har kongressen en avgörande betydelse för uppdraget att nå enighet inför de många utmaningar som alliansen står inför, om marxismen - leninismen och kommunistiska värderingar om solidaritet och kamp mot negativa trender såsom enskildas berikande och korruption. Han betonade dessa karaktärsdrag som nödvändiga för partiet och dess medlemmar för att nu, mer än någonsin kunna bära det stora ansvaret som en förtrupp.

Det kommunistiska partiet i Sydafrika grundades i juli 1921 och spelade en framträdande och viktig roll i rörelsen för nationell frigörelse från kolonialism och apartheid.

Vapenskrammel i Korea

USA och Sydkorea genomför just nu en stor gemensam krigsövning Ulchi Freedom Guardian, världens största datoriserade befäls- och kontrollövning. Sverige, som neutral övervakare av vapenstilleståndet i Korea, bör reagera mot denna äventyrliga krigsövning.

I övningen Ulchi Freedom Guardian, som startade i måndags 20 augusti och beräknas pågå till och med 31 augusti, deltar enligt uppgift omkring 56 000 sydkoreanska soldater och omkring 30 000 USA-soldater, däribland 3000 från baser utanför Korea. Reaktionen från nordkoreansk sida har varit stark. Både utrikesdepartementet och folkförsvarskommissionen har utfärdat skarpa protestuttalanden. Övningen ses som en förberedelse för ett angrepp mot Demokratiska Folkrepubliken Korea. Man

påpekar att om USA och Sydkorea anser sig ha behov av att öva datasimulering, som de påstår, skulle de med dagens datorteknik kunna göra det i mindre skala, utan omfattande truppmobilisering och förflyttning av så många amerikanska soldater till Korea. Deras avsikt är klar, menar man: att inte ge Nordkorea ro att ägna sig åt fredligt ekonomiskt uppbygge och lösa sina interna problem, utan tvinga landet att genomföra kostsamma försvarsövningar som kräver betydande resurser, bland annat av drivmedel.

Sverige har inbjudits som åskådare till den gemensamma militärövningen, liksom bland andra Norge, Australien och Storbritannien. Bland observatörerna har Sverige ett särskilt ansvar som medlem i Neutrala nationernas övervakningskommission i Korea, NNSC (Neu-

tral Nations Supervisory Commission). NNSC bildades efter Koreakrigets slut 1953 för att övervaka att vapenstilleståndsavtalet respekteras och slå larm mot överträdanden. Avtalet förbjuder införande av utländska truppförstärkningar och nya vapen.

Sveriges ansvar som övervakare av vapenstilleståndet i Korea är idag större än tidigare, eftersom NNSC sedan länge upphört att fungera. Av de fyra ursprungliga medlemsländerna är Polen idag medlem i Nato och Tjeckoslovakien existerar inte längre. Bara Sverige och Schweiz fortsätter någon form av militär övervakning i NNSC:s namn.

Sverige har deltagit som åskådare i alla sydkoreanska militärövningar, men aldrig rest några invändningar mot upptrappningar och krigsforbe-

redelser. Deltagandet som observatör innebär i realiteten ett godkännande av brotten mot vapenstilleståndsavtalet och av krigsförberedelserna mot Demokratiska Folkrepubliken Korea.

För ett decennium sedan verkade Sverige aktivt för stöd åt avspänningspolitiken och närmandet mellan norra och södra Korea. Idag, då den sydkoreanska regimen förkastat de nord-sydliga överenskommelserna och driver en äventyrlig konfrontationspolitik som riskerar att utlösa ett nytt krig i Korea, är det än viktigare att reagera mot upptrappningar och provokationer, som den stora krigsövningen Ulchi Freedom Guardian.

Christer Lundgren

Ryssland – en viktig maktfaktor i världen **Kampfonden**

Om USA och Väst skulle invadera Syrien och Iran skulle de begå ett fatalt misstag – av bibliska proportioner.

I för sig skulle de få kontroll över alla olje- och gasledningarna från Kaspiska havet till Europa – genom det så kallade transkaspiska Nabucco-projektet, som hade täckt stora delar av Europas framtida energibehov och i sin tur helt avlägsnat ryssarnas dominans från EU:s samhällspolitiska arena. Men kontentan av det hela skulle ändå vara mest förödande för Israel med omnejd, som med all rätt fruktar för sin framtida existens.

Detta försåtliga scenario skulle de facto tillintetgöra den växande ryska ekonomin för många decennier framöver, som då skulle hamna på 1990-talets nivåer. Även gasförsörjningen till Kinas industri skulle strypas med tiden och kineserna förödmjukas med allehanda västerländska trakasserier och hot. Naturligtvis även Nordkorea med omnejd skulle drabbas till det sämre i stor ut-

sträckning.

Därför är Ryssland en viktig, men oöverskådlig, maktfaktor i världen. Trojkan Ryssland, Kina och Nordkorea är således förpliktigade att försvara Syriens och Irans oberoenden. USA och dess allierade känner till detta obstakel, därför fördröjer de flygbombningarna och attackerna.

Världen har hamnat i en politisk återvändsgränd. Minsta lilla felnavigering kan utlösa ett tredje världskrig – med kärnvapen som huvudsak. Varken Ryssland, Iran eller Nordkorea önskar dock detta krig. Vem som gång på gång gjuter olja på elden samt skapar kaos i Mellanöstern är mer än tydligt för de insiktsfulla, men tydligen inte lika självklart för de oinsatta!

Ljubomir T. Devic, fil. kand., medlem i Skånes Författarsällskap och ASLA

Englands Sarin 60 år

Ju mindre härskande klass, desto hårdare metoder för att behålla makten.

Många minns saringaspaniken i Tokyos tunnelbana för en del år sedan.

Först hade en japansk grupp tillverkat enorma mängder av sarin, nog till en jättestor massakerkatastrof. Men sedan destruerade de alltihop. Därefter kom de på att de behövde lite i alla fall. Vilken väg fick de den klarheten?

Sarin är mödosamt att tillverka men då de äntligen fått en liten kvantitet igen kom testet med 12 döda och över 5000 sårade.

År 1952 testades nervgiftet sarin på två grupper engelska medborgare. Grupp ett fick runt handlederna gasbinda som penslades med sarin. De överlevde.

Andra gruppen penslades direkt på handledsskinnet. De dog.

Upprörd över detta för USA:s observatör

hem och rapporterade om inhuman behandling. Då råkade han falla ut från ett fönster allt för högt ifrån. Hans familj trodde ej på "fritt fall" och vårdar fallet med sin döde familjefar, både genom änkan och barnen.

På "gift-studentens" skuldkonto kan tillfogas att han sysslade med liknande saker i USA. Men USA drog ned krigsproduktions fram till det massiva Vietnamangreppet då USA dubblade giftproduktionen fyra gånger till sexton gånger större volym.

I senare nummer av Rikt punkt: Imperialistisk medicin (2):

Filmen "Geniet och pojkarna", Sök den! Var det en studie med de 57 pojkarna då han på CIA:s uppdrag letade världens farligaste sjukdomar och fick Nobelpris?

Lennart Söderberg

ISSN 1102-7010

Riktpunkt

Utges av SKP Ans. utg.: Gun Isaxon

Flyghamnsgatan 1, 128 35 Skarpnäck

Tel: 08-735 86 40

Pren-pris helår 200,-, kvartal 50,-

Postgiro: 421 53 84-1 Bankgiro 636-7080

Uttalande: Mot krig och militär expansion i Barentsregionen och Arktis

Vi lever idag i en tid där de ekonomiska kriserna avlöser varandra. Arbetarklassen tvingas av makt-havare och storfinsans till att leva under allt osäkrare villkor samtidigt som vi förväntas rädda banker och ett ekonomiskt system utan framtid.

De rika blir allt rikare och de som skapar resurserna är de som får stå för kostnaderna och samtidigt tvingas in under allt sämre levnadsförhållanden.

I kapitalisternas kamp för att upprätthålla rådande system så bevittnar vi, för var dag, allt mer drastiska tillvägagångssätt och metoder. Stater ingår allianser och pakter samtidigt som de vill flytta fram positionerna sinsemellan. Jakten på naturtillgångar och marknader sker genom militär upprustning och upprätthålls genom provokationer och terrorbalans. Även vi i norra Europa är en del i detta spel. Det märks framförallt på det ökade antalet militärövningar som ägt rum det senaste decenniet. Intresset för olja och gas i Barentsregionen och Arktis är anledningen till den ökade upprustningen och militära närvaron.

Under förevändningar om internationellt samarbete och utbyte så deltar numera NATO allt oftare på nordiskt territorium oavsett berörda staters medlemskap i militäralliansen eller ej.

De senaste åren har Sverige, Norge och Finland tillåtit främmande makt att ta såväl luftrum som mark och hav i besittning. Det bland annat genom, de av NATO ledda, övningarna Cold Response och Loyal Arrow och nu närmast väntar flygövningen Nordic Air Meet (NoAM). Sistnämnda övning kommer att äga rum 27 augusti till 6 september och omfattar 65 st stridsflyg från sex olika länder (Sverige, Finland, Danmark, USA, Storbritannien och Schweiz). Övningen kommer att genomföras från tre olika baser, två svenska, F 21 i Luleå och Vidsel (Älvsbyn) samt Rovaniemi i Finland. Flygövningen kommer att vara Europas näst största 2012.

Den största aktören i regionen är givetvis Ryssland som även de gör anspråk på naturtillgångar. Tillsammans med Sverige och Finland så ingår de i NATO:s Partnerskap för Fred. Men genom att fler övningar hålls, allt närmare ryskt territorium, så riskerar det att medföra ett allt mer spänt läge då inte alla övningar omfattar ryskt deltagande. Övningarna har givetvis ett mål och syfte, men mot vem de riktar sig/avser avskräcka, talas det tyst om.

Militär upprustning är inte önskvärt och inget som gagnar folken i regionen. Risken för en militär konflikt minskar inte genom dessa övningar, tvärtom så riskerar det medföra ett ökat spänt läge. Även ur miljöaspekt sett så är konsekvenserna inget annat än negativa.

- o Utifrån ovanstående så säger vi nej till militär expansion och upprustning i Barentsregionen och Arktis!
- o Vi fördömer regeringarna i berörda länder som avsäger sig sitt ansvar genom att lämna över beslutsfattandet till militären och godtyckligt upplåter såväl mark som hav och luftrum till främmande makt!
- o Vi anser att förhållandet mellan de olika staterna i regionen skall utgå från folkens intressen genom ömsesidig handel, utbyte av forskning och teknik samt kulturella utbyten.
- o Vi anser att de ekonomiska resurser som avsätts på militärindustrin och upprustning istället skall satsas på gemensamt arbete och forskning för en ekologisk hållbar framtid.

Sveriges Kommunistiska Parti, Finlands Kommunistiska Parti, Norges Kommunistiska Parti, Kommunistiskt Parti i Danmark

Sveriges Kommunistiska Parti

Flyghamnsgatan 1, 128 35 Skarpnäck * Tel: 08-735 86 40